

F. Ítéltábla
17.Pf.21.379/2014/11.

A F. Ítéltábla dr. Nagy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Horváthné dr. Nagy Ildikó ügyvéd, **fél címe**) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Csikesz József ügyvéd (fél címe 1, **fél címe 2**) által képviselt alperes nevealperes ellen házastársi vagyontörség megosztása iránt indított perében a F. Törvényszék 2014. június 27. napján meghozott 17.P.25.723/2008/90. számú ítélete ellen az alperes részéről 91. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A F. Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét az alábbiak szerint részben megváltoztatja.

A felperes által fizetendő megváltási árat 27.807.474 (Huszonhétmillió-nyolcszázhétezer-négyszázhetvennégy) forintra felemeli.

Mellőzi a felek perköltség fizetésére kötelezését. A felek az elsőfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

A kereseti illetékből a felperes által fizetendő illetékrészt 504.000 (Ötszáznégyezer) forintra felemeli, az alperest terhelő illetéket 396.000 (Háromszázkilencvenhatezer) forintra leszállítja.

A viszontkereseti illetékből a felperest terhelő illetéket 115.500 (Száztizennötezer-ötszáz) forintra felemeli, az alperes által fizetendő illetékrészt 115.500 (Száztizennötezer-ötszáz) forintra leszállítja.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.800 (Tízezer-nyolcszáz) forint másodfokú perköltséget.

A felperest 67.200 (Hatvanhétezer-kétszáz) forint, az alperest 100.900 (Százezer-kilencszáz) forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezi az állam javára a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felek elvált házastársak, házasságukat a bíróság a 2007. június 15. napján jogerős ítéletével felbontotta. A bontóperben az ingó vagyon megosztását és az ingatlan használatát egyezséggel rendezték, megállapodtak az ingatlan-nyilvántartás szerint a közös tulajdonukban álló **b.-i K. utca 7-11. szám** alatti ingatlan osztott használatában. A 9. számú ingatlan a felperes, a 7. számú ingatlan alsó szintje az alperes kizárólagos használatába kerül azt követően, hogy a felek 2008. március 31. napjáig közös finanszírozással azt felújítják, az összes többi helyiség közös használata mellett.

A felperes keresetében kérte a házastársi közös vagyon megosztását, ennek keretében annak megállapítását, hogy az ingatlan 70/100 részben a felperes 30/100 részben az alperes tulajdona; az ingatlan közös tulajdonának megszüntetését az alperes tulajdoni hányadának a felperes tulajdonába adásával 16.326.500 forint megváltási ellenértéken. Kérte az alperes kötelezését 60 napon belül az ingatlan kiürítésére, a Daewoo Kalos típusú személygépkocsira kifizetett törlesztő részletek elszámolását, az ingatlanra fordított felújítási és az alperes helyett kiegyenlített rezsi költség megtérítését.

Az alperes ellenkérelmében a tulajdonjog megállapítása iránti kérelem elutasítását kérte. A közös tulajdon megszüntetését nem ellenezte, megváltás esetén a kiköltözést, az ingatlan kiürítését vállalta.

Viszontkeresetében 2007. július 15. napjától havi 40.000 forinttal számolva a 3.850.000 forint használati díj megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Hivatkozása szerint a bontóperben kötött, az ingatlan használatára vonatkozó megállapodás nem ment foganatba. A felperes a 7. szám alatti felépítmény alsó és felső szintjét saját elhatározásából bérbeadás útján hasznosítja, a bérleti szerződés feltételeiről, a bérlők által ténylegesen fizetett összeg mértékéről, az elszámolásról az alperest nem tájékoztatja. Bérleti díj címén többlethasználati díjat, havi 40.000 forint összegben 2009. évben négy, 2010. évben tíz, 2011. évben nyolc hónap után fizetett.

A felperes ellenkérelme a viszontkereset elutasítására irányult. Előadta, hogy az alperes rezsi költségeket nem fizeti, az ingatlan karbantartási, felújítási költségekhez hozzájárulást nem nyújtott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az ingatlan további 7/100 tulajdoni hányadát a felperes megszerezte, így a teljes ingatlan 57/100 részben a felperes, 43/100 részben az alperes tulajdona.

A közös tulajdont megszüntette, a felperest 30 napon belül 26.973.257 forint megváltási ár megfizetésére, az alperest 60 napon belül az ingatlan kiürítésére és a felperes birtokába adására kötelezte. Rendelkezett a jogváltás ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséről.

A felperest az alperes részére 620.052 forint, az alperest a felperes javára 894.325 forint perköltség megfizetésére kötelezte. További rendelkezése szerint a 900.000 forint kereseti illetékből a felperes 81.000 forint, az alperes 819.000 forint, a 231.000 forint viszontkereseti illetékből az alperes 131.670 forint, a felperes 99.330 forint

megfizetésére köteles az állam javára.

Indokolásában kifejtette, hogy a Csjt. 27. § (1) bekezdése alapján a közös-, és a különvagyoni ráfordítások arányában a felperes az ingatlan 57%-át, míg az alperes 43%-át szerezte meg, ezért a tényleges tulajdoni hányaduk 57/100, illetve 43/100.

Az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetéséről az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 148. § (2) bekezdése szerint határozott. Az ingatlan 66.000.000 forint forgalmi értékéből az alperest megillető megváltási ár 28.380.000 forint, amelynek megfizetésére a felperes részére - kérelmének megfelelően - a Pp. 217. § (2) bekezdése szerint 30 nap teljesítési határidőt biztosított. Az alperes az ingatlan kiürítésére és a birtokba adásra vonatkozó, a keresetben megjelölt 60 napos határidőre nem nyilatkozott, ezért az elsőfokú bíróság a teljesítési határidőről a keresettel egyezően határozott.

A viszontkeresetet 1.640.000 forint használati díj erejéig alaposnak ítélte. A felperes átvételi elismervényekkel igazolta, hogy havi 40.000 forinttal számolva, 2007-ben öt, 2008-ban négy és fél, 2009-ben tíz, 2010-ben 11, 2012-ben négy, és 2011-ben a teljes évi díjat megfizetett az alperesnek. 2014 júniusáig, további 41 hónapra az alperesnek járó használati díj 1.640.000 forint.

Az alperes használatában 14,2 m² nagyságú ingatlanrész áll, amely a felek által használt teljes 105,39 m² nagyságú ingatlanrész 13%-a. Az alperes ilyen arányban köteles a rezsi költségek megtérítésére. Az 1.782.905 forint számlával igazolt gázdíjból - az ingatlanban működő üzletre eső 262.497 forint gázfogyasztás levonásával - 1.520.426 forint díj vehető alapul.

A 2.320.779 forint igazolt villamosenergia díjból 1.083.101 forint a bérlőkre eső díj, így a felek között 1.237.678 forint villamos energia díj, 683.797 forint víz-, szemét- és kéményseprő díj, 513.615 forint csatornadíj, összesen 3.955.516 forint rezsiköltség számolható el. Az alperes ennek a használatával arányos 13 %a, azaz 514.217 forint megfizetésére köteles.

Az alperes a szakvéleményben meghatározott, a felperes által végzett felújítási munkák értékéből a tulajdoni hányadának megfelelő 1.266.780 forint, továbbá a gépjármű hitelre felvett részletek elszámolása címén 1.265.746 forint megfizetésére köteles.

A követelések beszámításával az alperest megillető megváltási ár 26.973.257 forint (28.380.000 forint megváltási ellenérték + 1.640.000 forint használati díj - 514.217 forint rezsiköltség - 1.266.780 forint felújítás - 1.265.746 forint a törlesztő részletek elszámolása címén).

Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 81. § (1) bekezdése alapján határozott. A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (továbbiakban: IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján az alperest 816.325 forint ügyvédi munkadíj és a felperes által előlegezett 200.000 forint szakértői költségből 78.000 forint megfizetésére kötelezte. Míg a részben pervesztes felperes a kereset tekintetében az áfával emelt 515.912 forint, a viszontkereset vonatkozásában 104.100 forint, összesen 620.052 forint perköltség megfizetésére köteles.

A felek illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti és viszontkereseti illeték viselésére vonatkozó rendelkezését a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet (továbbiakban: Kmr.) 13. § (2) bekezdésére alapította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak hatályon kívül helyezését indítványozta.

Kifogásolta az elmaradt bérleti díj, a felújítási költség, a rezsi költség elszámolását, a megváltási ellenérték, az ingatlan kiürítésére, birtokba adására vonatkozó teljesítési határidő meghatározását, és a perköltség viselésére vonatkozó döntést. Indokai szerint a 7. számú lakás földszinti és emeleti részének a felperes általi bérbeadására figyelemmel viszontkeresetében 2007 júniusától 2014. május hónapig terjedő időszakra 55 hónap elmaradt díjigényt érvényesített a birtokában lévő átvételi elismervények alapján. A felperes csak hat havi - 2008. évre öt, 2009. évre 1 hónap - teljesítést igazolt, így az alperes követelése 49 hónapra havi 40.000 forint díjjal számolva, 1.960.000 forint.

Az elsőfokú ítélet megállapításától eltérően, az átvételi elismervényeket az alperes csatolta, a felperes az utolsó tárgyalás előtt nyújtotta be a hat havi bérleti díj teljesítését igazoló okiratokat.

A rezsiköltségek elszámolása nem a tényleges költségeket tartalmazta, az vélhetően valótlan adatokon alapul, magában foglalja a teljes ingatlanra, a felperesi ingatlanrészre is kiterjedő fogyasztást. Állítását igazolják a felperes 2012. augusztus 23. napján, és 2014. június 5. napján benyújtott, a közműszolgáltatók által megküldött, öt évi időszakra vonatkozó közüzemi költségeken alapuló beadványai. Eszerint a bérleti díjban felszámított költségek jelentősen meghaladják a tényleges fogyasztást kimutató számlaösszesítéseket. A 2010. évi költségadatok kivetíthetők az öt éves bérleti időszakra, mivel a díjak 2010. év utáni emelkedése kompenzálja az esetleges áringadozásokat. A felperesi költségelszámolás és a közműszolgáltatók által közölt adatok öt évre vonatkozó egybevetése alapján a felperes által a bérleti díjakból a levont

- gáz átalány évi 480.000 forint, öt évre 2.400.000 forint, a tényleges gázfogyasztás 1.520.426 forint,

- elektromos áram díj évi 600.000 forint, öt évre 3.000.000 forint, a tényleges díj 1.237.678 forint,

- vízdíj évi 180.000 forint, a csatornadíj évi 192.000 forint, öt évre 1.860.000 forint, a tényleges víz-, szemét-, és kéményseprő díjak 513.615 forint.

Számítása szerint az elsőfokú ítéletben megállapított 3.955.616 forint helyett a felperes ténylegesen 7.260.000 forintot számolt el a költség címén az alperes terhére. A 3.955.616 forint különbözetet a bérleti díjból befolyó 7.260.000 forintból egyenlítette ki, tehát az összes közüzemi költséget a bérleti díjakból fedezte. A rezsiköltség címén érvényesített követelése ezért alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a felújítási költségek megfizetésére kötelező rendelkezését a szakvéleményre, és arra alapította, hogy a szakértő az elvégzett felújítási munkákat a helyszínen felmérte. A felperes által összeállított „Felújítási költségek” megjelölésű táblázatban a „Lakás 9-es szám”, a „Kert 9-es szám” megjelölésű ingatlanrész azonos a szakvélemény 7. oldalán szereplő „B) Bal oldali ikerház fél”, illetve a 8. oldalon lévő „C) Jobb oldali ikerház fél” megjelölésű ingatlanrészszel. A szakvélemény rögzíti, hogy a felperes előadása szerint a bal oldali ikerházzal szemben

2004-2006. évek között végezték a felújítást, előtte a 2000-es években tetőszerkezeti javítás történt és új kanadai zsindely tetőfedés készült (a szakvélemény 8. oldala), míg a jobb oldali házrészét szerény szinten felújították. Ebből következően a szakvélemény szerint a felújítás a felek életközösségének fennállása alatt, a 2000-es években, illetve 2004-2006. évek közötti időszakban történt.

Kérte hosszabb teljesítési határidő engedélyezését az ingatlan kiürítésére, mivel önmaga elhelyezése csak egy új ingatlan vásárlásával biztosítható, amelyre 60 napnál lényegesen több időre van szükség.

Az 1/2008. (V. 19.) PK vélemény VIII. g) pontjában írt költségviselési szabály alapján a perköltségviselésre vonatkozó döntés helyesen az, hogy a felek a költségeiket maguk viselik.

A 2014. november 13. napján az ítéletábrára érkezett Pf/8. számú beadványában a másodlagos fellebbezési kérelmében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását a rezsiköltség és a felújítási költség elszámolása követelés elutasítását, a használati díj 1.960.000 forintra, a teljes elszámolás eredményeként a megváltási ár 29.074.254 forintra felemelését kérte. Számítása szerint megilleti 28.380.000 forint megváltási ellenérték és 1.960.000 forint használati díj, de terheli 1.265.746 forint a törlesztő részletek elszámolása címén).

Előadta, hogy 2007. június hótól 2014. május végéig terjedő időszakot alapul véve 55 hónap elmaradt bérleti díjtartozás terheli a felperest, aki ezzel szemben 6 hónap megfizetését igazolta, ezért ténylegesen 49 hónapra terheli fizetési kötelezettség. Az elsőfokú bíróság tévesen 41 hónapra számolva határozta meg az alperesnek járó elmaradt bérleti díjat, azonban további 8 hónapra még 320.000 forint bérleti díj megilleti az alperest.

A rezsiköltség elszámolás tekintetében hangsúlyozta, hogy felperes maga is elismerte, hogy a bérbe adott lakások használatából befolyó díjakból az alperesnek mindenkor csak az általa előzetesen levont rezsiköltségekkel - közüzemi díjak - csökkentett bérleti díj került kifizetésre. Ezt igazolja a 2011. május 25. napján kelt felperesi beadvány. Mivel a felperes több okiratot e tárgyban nem csatolt, 5 éves időszakra kivetítetten a felek közötti elszámolás alapjául ezen okirat adatai vehetők figyelembe. Ennek ellenére a perben keresetében azt állította felperes, hogy a teljes ingatlan rezsiköltséget egyedül ő fizette, csatolta az 5 éves időszakot felölelően a teljes ingatlan közműfogyasztásáról szóló szolgáltatóktól megkért összesített számlakimutatásokat (2014. 06. 05. napján kelt felperesi beadvány).

Az alperes álláspontja szerint a teljes ingatlanra kifizetett és a bérbe adott helyiségek után a tőle levont rezsiköltségek összevetéséből egyértelműen megállapítható, hogy a teljes ingatlan közműfogyasztása után fizetett rezsiköltségek és a bérbe adott helyiségek után az alperestől levont rezsiköltségek összegszerűségükben jelentős mértékben eltérnek. Ebből következően a felperes az alperestől rendszeresen levont közüzemi díjakkal nemcsak a bérbe adott helyiségek, hanem a teljes ingatlan egésze után ráeső közműfogyasztás rezsiköltségeit is megfizette. Mindezek alapján a felperes javára 514.217 forint nem számítható el.

A felújítási költségek elszámolása körében arra hivatkozott, hogy a munkálatok elvégzésére az életközösségének fennállása alatt került sor, amit a perben kirendelt szakértő szakvéleménye bizonyít. Ezt meghaladóan a felperes saját beruházásairól a perben személyes előadásán túl ezt igazoló érdemi okiratot, bizonyítékot nem csatolt. Az elsőfokú bíróság a felperesi beadványok és a szakvélemény értékeléséből ellentmondásos, téves, helytelen következtetésre jutott, tévesen számolta el az alperes terhére az 1.266.780 forint felújítási költséget.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Érvei szerint a havi 40.000 forint használati díj tárgyában a felek között nem volt konszenzus, emellett az elsőfokú bíróság a díj összegét nem igazította az alperest megillető tulajdoni hányadhoz. Az ítéletből nem állapítható meg az elszámolási időszak, az elsőfokú bíróság keverte a teljesített hónapokat a ki nem fizetett hónapokkal. Ennek alapján az alperes díjkövetelése aaptalan, emellett a felperes részéről többlethasználat sem volt. Az lényegében a teljes ingatlant használja.

Rezsiköltségek vonatkozó fellebbezés az elsőfokú ítélet téves értelmezésén alapul. Az alperes ingatlanhasználata az ítéletben megállapított mértéket lényegesen meghaladja.

A perben következetesen a 2007. június 15-től általa végzett felújítás költségek megfizetését kérte. A szakértő a felújítás időpontját véleményében tévesen rögzítette, az alperes a 90. sorszámú jegyzőkönyvben a felújítási munkák elvégzését és annak felperesi fedezetét elismerte.

A fellebbezés nem érintette a tulajdonjog megállapítását, az ingatlan közös tulajdona megszüntetési módját, a megváltási ellenértéket, a gépjárműre kifizetett törlesztő részletek elszámolását, a viszontkeresettel érvényesített használati díj jogalapját és a felek megállapodásán alapuló havi 40.000 használati díj összegszerűségét (Pp.228. § (4) bekezdés). Az ítéletábra ezért a fellebbezéssel támadott használati díj összegszerűségét, az alperest terhelő rezszi és felújítási költség mikénti viselésére irányuló fellebbezést bírálta el.

Az ítéletábra elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránti fellebbezési kérelmet vizsgálta, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás szabályait nem sértette, a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítás lefolytatta, ezért nem indokolt a Pp. 252. § (2) bekezdésének, illetve a (3) bekezdésének alkalmazása, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése. A F. Ítéletábra ezért a fellebbezést érdemben bírálta el, és megállapította, hogy az részben alapos.

Alapos a rezsiköltség elszámolás mellőzésére irányuló fellebbezési kérelem. Az elsőfokú bíróság a felmerült közüzemi díjakból az alperes ingatlan használatához igazodó tényleges rezsiköltséget határozta meg. A fellebbezés abból indult ki, hogy az albérlők által kifizetett díjak fedezték a teljes ingatlan rezsiköltségét, a bérbeadásnak is ez volt a célja. Az elsőfokú bíróság az alperes használatához igazodó költség megállapításánál nem vette figyelembe, hogy a bérlők a rezsiköltséget a bérleti díjon felül teljesítették. Ezt a megállapítást egyértelműen

igazolja a felperes 34. sorszámú beadványának tartalma. Ugyanakkor a felperes nem igazolta, hogy a bérlőktől rezsiköltség címén mekkora összeg folyt be, az fedezte-e a teljes ingatlan rezsiköltségét, illetve milyen mértékű rezsiköltség kiegyenlítésére nyújtott fedezetet. Az ugyanis nyilvánvaló, hogy az alperest csak a ténylegesen felmerült és a bérlők által kifizetett rezsiköltség különbözetéből a használatában álló területrésze számított költség terhelheti. Az ítélet tábla a fentiek bizonyítatlanságát a felperes terhére értékelve mellőzte az alperes kötelezését rezsiköltség megfizetésére.

Ugyanakkor az alperes sikertelenül támadta a felújítási költség megtérítésére kötelezését. A perben az alperes a fellebbezés benyújtásáig nem vitatta, hogy az ingatlant az életközösség megszakadása után és a bérbeadás előtt a felperes felújította. A 49. sorszámú jegyzőkönyvben maga állította, hogy a felperes által használt rész került felújításra, az az életközösség megszakadás után történt. A 87. sorszámú jegyzőkönyvben a korábbi nyilatkozatát megerősítette, kizárólag azzal érvelt, hogy a felperes kizárólagos használatába került ingatlanrész felújítására került sor az életközösség megszakadása után a felperes anyagi eszközeiből. A tárgyalás berekesztése előtt is akként nyilatkozott, hogy a felperes döntése alapján az általa használt ingatlanrészben történt meg a viakolorozás. A fentiekkel szemben a fellebbezésben azonban már azt állította, hogy a szakvélemény megállapítása szerint a felek a felújítási munkálatokat az életközösség fennállása alatt végezték. A beruházás időpontjának meghatározása nem szakértői kompetenciába tartozó szakkérdés, ezért az ítélet tábla az alperes ellentmondó nyilatkozatainak a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésével, az elsőfokú ítélettel egyezően, az állapította meg, hogy a felújítást az életközösség megszűnése után a felperes saját anyagi eszközeiből fedezte. A felek osztatlan tulajdonközösségére tekintettel annak pedig nincs jelentősége, hogy a felújítás a felperes által használt ingatlanrészt érintette.

Az alperes viszontkeresetét felemelve (90. sorszámú jegyzőkönyv, 91. sorszámú fellebbezés) 2007 júliusától- 2014. május 31. napjáig terjedő időre - számítása szerint - 79 hónapra lejárt, ténylegesen 83 hónapra járó és a felperes által kiegyenlített díjak közötti különbség megtérítésére kérte kötelezni volt házastársát. Az elsőfokú bíróság 41 hónapra járó díj megfizetésére kötelezte a felperest. A fellebbezés arra tekintettel alapos, hogy a teljes, az alperes által érvényesített időszakban felszámítható díj összege lényegesen meghaladja az érvényesített követelés összegét és a felperes 2012. július 17. napjától használati díjat az alperesnek nem fizetett.

Az alperes teljesítési határidő megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelme sem alapos. Az első fokon eljáró bíróság a felek méltányos érdekeinek helyes mérlegelésével állapította meg a teljesítéshez szükséges határidőt. Az alperesnek kellő idő állt rendelkezésére, hogy az évek óta tartó peres eljárás alatt felkészüljön az ingatlan elhagyására. Az engedélyezett 60 napos határidő pedig elégséges lakhatása megoldására.

Mindebből következően a felperest terhelő megváltási ár 27.807.474 forint

(28.380.000 megváltási ellenérték + 1.960.000 forint használati díj - 1.266.780 forint felújítási költség - 1.265.746 forint törlesztő részlet).

Az ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése, az 1/2008. (V. 19.) PK vélemény VIII. g) pontjában írt költségviselési szabály alapján, a pernyertesség-pervesztesség módosult arányára tekintettel változtatta meg a felek által térítendő kereseti és viszontkereseti illeték összegét, valamint a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést.

A F. Ítéltábla a kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A fellebbezés értéke 2.100.997 forint (320.000 +514.217 +1.266.780), így az 46. § (1) bekezdése szerint a fellebbezési illeték 168.100 forint. Az alperes fellebbezése 834.217 forint erejéig eredményes lett, pervesztességének aránya 60%, ezért a Pp. 239. §-a szerint irányadó Pp. 81. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperes 67.200 forint, az alperes 100.900 fellebbezési illeték megfizetésére köteles. A nagyobb arányban pervesztés alperes 432.563 forint fellebbezési érték után köteles a felperes részére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése szerint megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2014. december 3.

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit
a tanács elnöke

Dr. Pusztai Anita
előadó bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó
bíró